

Een hoge opname en smakelijkheid zijn de belangrijkste vereisten voor gras bij Hay Zeegers uit Wellerlooi. Tetraploïde grassoorten passen om die reden beter op zijn bedrijf. 'Met tetraploïden houd je na het maaien geen witte grasstoppel over.'

Mijn groene grasveld vergelijk ik wel eens met een veld spinazie', begint Hay Zeegers (52) uit Wellerlooi het verhaal over de intensieve grasteelt op zijn bedrijf. 'Zo mooi effen en gelijk groeit het soms.' Al vier jaar werkt de veehouder met een automatisch melksysteem en net zo lang blijven de 120 koeien, samen goed voor 1,1 miljoen kg quotum, binnen. De drastische omme-zwaai in het bedrijfsmanagement zorgde op het vlak van graslanduitbating voor de nodige wijzigingen. Zo heeft Zeegers over gras een geheel eigen visie. 'Vroeger verbouwden we gras, nu telen we het', klinkt het vastberaden. 'Een van de grote verschillen is dat de kwaliteit van het gras nu doorgaans veel hoger ligt.' Dat is echter lang niet het enige voordeel aan het telen van gras zonder beweiding. 'Ook voor de onkruidbestrijding is het makkelijker.'

Opname en kwaliteit

Gras vervoederen in een systeem met summerfeeding is volgens Zeegers ongetwijfeld duurder dan bij traditionele weidegang. Toch dient dat volgens hem enigszins genuanceerd te worden. 'Bij dit voersysteem liggen de krachtvoerkosten hoger. Volgens mij is het niet zo dat je per definitie economischer werkt wanneer de kosten lager liggen. Met krachtvoer wordt al te vaak een foute beredening gemaakt', matigt deze veehouder. 'Krachtvoer bestel je vandaag, dat vreten de koeien morgen en het melkgeld heb je

zo. Daar komt in tegenstelling tot ruwvoer niks van arbeid en niks van machines aan te pas.' Omdat maïs volgens Zeegers een veel goedkopere ruwvoersoort is dan gras, voert hij slechts 25 procent gras, goed voor 15 hectare grasland. De rest van het rantsoen bestaat volledig uit maïs, waarvan de teelt 35 hectare in beslag neemt. 'Neem nu alleen de beregeningskosten van het voorbije jaar. De maïs werd al twee keer beregend en het gras wel vier keer. Toch levert de beregning van de maïs een veel hoger rendement op dan die van het gras', illustreert Zeegers. 'Met veel gras in het rantsoen krijg je bovendien automatisch veel meer arbeidspieken. We proberen juist te streven naar een constante arbeidsverdeling. Daarnaast is het mijn bedoeling om te streven naar een gelijkmatige kwaliteit.' Dat lukt de laatste jaren aardig op het melkveebedrijf. Getuigen daarvan zijn de kuiluitslagen van de afgelopen jaren die elke keer opnieuw variëren tussen 950 en 1000 VEM. Toch is een hoge VEM-waarde niet het belangrijkste streefdoel op dit bedrijf. De opname van het gras vindt Zeegers een belangrijkere parameter. 'Kuilgras is pas goed als de opname hoog is, net als bij maïs', aldus Zeegers. 'Dit jaar scoort de grasopname beter dan die van onze maïs, dus gaan we met een goed gevoel de winter in.' Om een goede opname en een hoge smakelijkheid te behalen werkt Zeegers al sinds de opkomst ervan met tetraploïde

Hay Zeegers: 'Tegenwoordig besteed ik slechts zes dagen arbeid aan het gras, vroeger wel zestig'

grassoorten. 'Volgens mij passen tetraploïden heel goed bij summerfeeding', klinkt het resoluut. 'Vooral de hollere stand is een voordeel. Daardoor blijft na het maaien een groene stoppel over en resteert na de grasoogst geen witte stoppel. Bovendien blijft het ondergras ook groen en smakelijk. Je merkt gewoon dat de voet van de grasplanten niet zo snel gaat verwelken bij tetraploïden. Als we eens een week later beginnen met maaien ondervinden we daardoor minder nadeel op het vlak van opname en smakelijkheid.'

De droogte van de zomer speelde ook op dit bedrijf de grasproductie parten. 'In een normaal jaar maaien we zes keer. Nu zijn we nog maar aan de vijfde snede toe. Ondanks de beregening zal het dit keer een matige oogst worden.' Omdat het gras zo te lijden kreeg onder de droogte, overweegt Zeegers het komende jaar zelfs een deel van het grasland te gaan vernieuwen. 'Een stuk ligt er nu zes of zeven jaar en is met die droogte nu aan vervanging toe. Je ziet dat de kweekhoeken steeds groter worden', vertelt Zeegers. Welk grasras het dit keer wordt, blijft nog even de vraag. 'Door de goede ervaringen van de laatste jaren denk ik eraan om opnieuw Havera, een zuiver Engels raaigras-mengsel, in te zaaien. Maar eerst ga ik daarvoor nog even met andere adviseurs overleggen.'

Vroeger zaaide Zeegers wel eens Italiaans raaigras in als tussenteelt in combinatie met maïs. 'Op het vlak van arbeidsverdeling kwam dat heel slecht uit. Door de opvolging van gras en maïs krijg je één

grote arbeidspiek en bovendien levert de combinatie van gras en maïs weinig extra voordeel op.'

Geen arbeidspieken

Het maaien gebeurt ten huize Zeegers in een jong stadium. 'Ik probeer altijd erg vroeg te maaien. Als je te laat gaat maaien, liggen de kwaliteit en de opname lager en verloopt de hergroei meteen ook een stuk trager.' Het werk dat gepaard gaat met het oogsten van het gras, wordt bijna volledig uitbesteed. Enkel schud-den doet Zeegers zelf. Ook daar is arbeidsbesparing de hoofdreden voor. 'Op elk vlak streef ik te gaan naar een constante arbeidsverdeling.' Dat lukt aardig, zo blijkt uit zijn ervaringen. 'Tegenwoordig besteed ik slechts zes dagen arbeid aan het gras, vroeger wel zestig. Traditioneel beweiden vraagt extra werk aan de afrastering, of er moet gemaaid worden of de koeien uit het grasland gehaald worden. Als mijn veestapel buiten zou lopen, dan zou ik door het extra werk gewoon niet zoveel dieren kunnen melken. De huiskavel is te klein om makkelijk op mijn eentje zoveel koeien te kunnen melken in een systeem met beweiding. Sommige mensen zeggen wel eens over beweiding dat met het opzetten van de staldeur alle dieren meteen zijn gevoerd. Maar je moet de deur ook een keer dichtzetten en het is vooral daar waar de extra arbeid in schuilt. Zo zou hier bij weidegang zeker een extra arbeidskracht nodig zijn.' Het binnenhalen

van het gras gebeurt sinds korte tijd weer in kuilen. Vroeger liet Zeegers al het gras persen en wikkelen. Omdat hij een Wee-link-voerhek heeft, voert Zeegers slechts twee tot drie keer per week. 'Het is dan wel belangrijk dat er steeds vers voer voor de koeien komt. Met wikkelen behaalden we erg goede resultaten, maar toch vond ik het te duur uitvallen. Daarom werk ik nu opnieuw in kuilen en laat ik het gras weer gewoon hakselen.' Om steeds vers voer zonder enige broei te kunnen garanderen, zijn de kuilen slechts één meter hoog. 'Zo kun je toch een voldoende voersnelheid aanhouden.'

Annelies Debergh

Melkveehouder Hay Zeegers kiest door summer feeding voor een intensievere graslanduitbating

Telen in plaats van verbouwen